

عنوان مقاله:

تأثیر خوداستنادی بر شاخصهای کمی و کیفی سنجش برونداد پژوهشی اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

محل انتشار:

دو فصلنامه علم سنجی کاسپین، دوره 2، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

بهجت طاهری - معاونت تحقیقات و فناوری، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

رقیه قضاوی - معاونت تحقیقات و فناوری، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

آرش زاهد - معاونت تحقیقات و فناوری، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

نیره السادات سلیمان زاده نجفی - دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: بررسی موضوع ارتباط بین شاخص هersh و خوداستنادی و همچنین ارتباط این دو با سایر شاخصهای ارزیابی عملکرد پژوهشی از این رو حائز اهمیت است که هersh زمانی که شاخص خود را معرفی کرد، رابطه آن با خوداستنادی را نیز مد نظر قرار داد. هدف این پژوهش تعیین تاثیر خوداستنادی بر شاخصهای کمی و کیفی سنجش برونداد پژوهشی اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان است. مواد و روشها: پژوهش حاضر به روش پیمایشی و با رویکرد تحلیل استنادی انجام شده است. جامعه پژوهش را تولیدات علمی 104 نفر از اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تشکیل میدهند که دارای اچ ایندکسدر پایگاه اسکوپوس بودند. برای گردآوری دادهها، تعداد مدارک، تعداد استنادات، تعداد استنادات بدون خوداستنادی، اچ ایندکس با خوداستنادی و بدون خوداستنادی و تعداد همکاران هر نویسنده از پایگاه استخراج شد. برای تجزیه و تحلیل دادهها از آمار توصیفی و استنباطی (آزمون همبستگی پیرسون) و نرمافزار SPSS18 استفاده گردید نتیجهگیری: بین خوداستنادی و تمامی شاخصهای کمی و کیفی سنجش برونداد پژوهشی در پژوهش حاضر ارتباط معنادار وجود دارد، بنابراین راهکارهایی لازم است تا بتوان از تأثیر آن بر روی شاخصهای ارزیابی عملکرد پژوهشیمولفههای تولید علم کاست.

کلمات کلیدی:

خوداستنادی، شاخص هersh، H-Index، تولیدات علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/541138>

